

معرفی اثری از کارل اشلامینگر در سبک پاپ آرت در موزه هنرهای زیبای مجموعه سعدآباد

کارل اشلامینگر

تولد: ۱۹۳۵

مرگ: ۲۰۱۷

ملیت: آلمانی

Karl Schlamming

Born: ۱۹۳۵

Died: ۲۰۱۷

Nationality: German

«پژوهشگر: مرضیه السادات باشتنی»

کارل اشلامینگر، هنرمند آلمانی که در زمینه نقاشی، طراحی، خوشنویسی، مجسمه سازی، گرافیک و معماری فعالیت می‌کرد، در ۲۶ نوامبر ۱۹۳۵ در شهر کمپتن ایم آگوی^۱ آلمان به دنیا آمد. او پس از فارغ‌التحصیلی در آکادمی هنرهای زیبای مونیخ در سال ۱۹۶۴، کار خود را در استانبول آغاز کرد و در آنجا بین سال‌های ۱۹۶۵ تا ۱۹۶۸ در آکادمی هنرهای زیبا و دانشگاه هنرهای کاربردی مشغول به تدریس شد. پس از آن به همراه همسر ایرانی‌الصل خود، به نام نسرین، و به توصیه پرویز تناولی،

^۱ Kempten im Allgäu

به تهران نقل مکان کرد. در همین سال‌ها، مجموعه‌ای از تکه‌دوزی‌هایش در "انجمن ایران و آمریکا" مخاطبین بسیاری جلب کرد. نمایشگاه او در گالری زند، مجسمه‌هایی از چوب، برنز و سنگ بود که به‌علت نبود امکانات ریخته‌گری در تهران، آثار برنزی خود را از آلمان آورده بود.

از سال ۱۳۴۷ (۱۹۷۹-۱۹۶۸) به مدت ۱۰ سال، به‌عنوان مدرس در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران مشغول به کار شد و روش آموزشی مدرسه «باهوس» را برای تدریس به دانشجویان ایرانی به کار می‌گرفت. او از شاگردان هانری کوربن و آشنا با اندیشه و عرفان اسلامی بود، از این رو با خط و خوشنویسی ایرانی الفت داشت. اشلامینگر با یک واسطه، شاگرد علامه طباطبایی؛ روحانی، عارف، فیلسوف، مفسر و نویسنده ایرانی معاصر بوده است. اشلامینگر شاگردان بسیاری را پروراند که از نمونه‌های آن می‌توان از مصطفی دشتی نقاش و محمد احصایی خوشنویس و از پایه‌گذاران هنر نقاشی خط در ایران نام برد. او با پرویز تناولی دوستی داشت و از این طریق، محمد احصایی نیز با او آشنا شد. در سال ۱۹۷۹ و پس از انقلاب ایران به مونیخ بازگشت.

کسانی که شخصاً او را ملاقات کرده بودند، همواره او را به خاطر شخصیت فوق‌العاده باروحيه، تنداندیشی، ذهن خلاق و حس شوخ‌طبعی عالی‌اش به یاد دارند. اشتیاق کارل برای دانستن و کاوش با گذشت سال‌ها کاهش نیافت، بلکه بیشتر شد و همیشه با میل مداوم او برای رمزگشایی رمزهای زیبایی‌شناختی ابعاد عرفانی در اسلام آمیخته بود.

اشلامینگر مجسمه‌ساز شناخته شده بین‌المللی بود که طرح‌های یادبودش طیف وسیعی را شامل می‌شود. برخی از آن‌ها عبارت‌اند از:

- مجسمه فواره برای سفارت آلمان در ریاض (۱۹۸۷)، مشهور به "قطعه زمان"
- "برج ساعت" برای دانشکده بازرگانی دانشگاه هاروارد آمریکا، در کمبریج، ماساچوست (۱۹۹۲)،
- "جزیره در زمان" مجسمه زمین در فرودگاه فرانتس ژوزف اشتراوس، مونیخ (۱۹۹۳-۱۹۹۵)، که هنگام نزدیک شدن هواپیماها به فرودگاه برای مسافران قابل مشاهده است.
- ابلیسک شناور، شرکت بوروسان، استانبول (۲۰۰۲-۲۰۰۱)
- ابلیسک آونگ، کورفورستندام، برلین (۲۰۰۳-۲۰۰۱)
- آونگ چرخان، لیوبلیانا، اسلونی (۲۰۰۴)
- مجسمه فولادی، مجموعه گوتز، مونیخ (۲۰۰۹)

از جمله آثار کارل اشلامینگر در ایران:

- یک تابلوی نقاشی در موزه هنرهای زیبای مجموعه فرهنگی، تاریخی سعدآباد.
- اثر حجمی آبستره، در ایوان جنوبی کاخ اختصاصی در مجموعه فرهنگی، تاریخی نیاوران که در جریان برگزاری نمایشگاهی از آثار این هنرمند در تهران، توسط فرح دیبا خریداری شده بود.
- نقاشی - خط با عنوان "این نیز بگذرد" شامل ۲۸۸ قطعه قاب چوبی که روی پوست بز نوشته شده است، در مجموعه فرهنگی، تاریخی نیاوران.
- ۲ تندیس در باغ مجسمه موزه هنرهای معاصر ایران.
- طراحی فواره حیاط داخلی ساختمان گروه صنعتی بهشهر (وزارت آموزش و پرورش کنونی)
- گنبد باشکوه هشتی دانشکده علوم پایه دانشگاه بوعلی همدان.
- تندیس بسیار زیبا برای حیاط مرکزی ساختمان فعلی دانشکده هنر و معماری بوعلی سینا (دانشکده مهندسی سابق)

- بخشی از فعالیت‌های هنری او نیز مربوط به طراحی لوگو و نشانه برای موسسات مختلف بوده است از جمله: سازمان ملی انتقال خون ایران، کمیته ملی دیالیز و پیوند کلیه، پارک پردیسان، دانشکده بیوشیمی دانشگاه تهران، انستیتو ابن سینا (همدان).
- از آخرین فعالیت‌های کارل اشلامینگر در ایران، ایجاد اثری هنری در میدان امام حسین (ع) تهران، در سال ۱۳۹۱ (۲۰۱۲) می‌باشد.

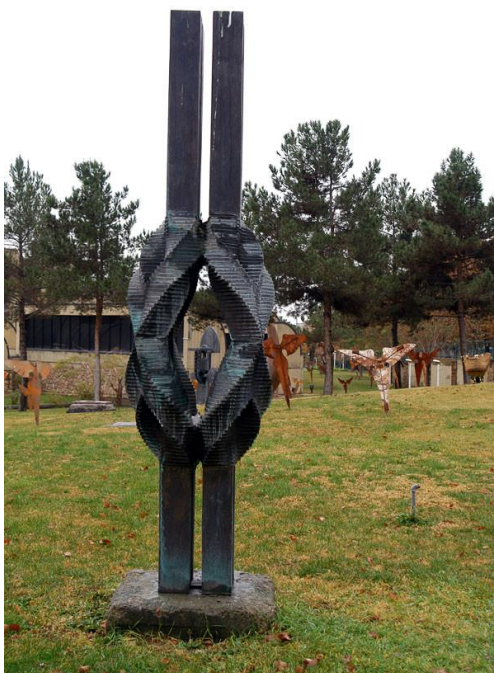

رنگ و روغن روی بوم، ۹۰×۹۰، موزه هنرهای زیبا، مجموعه سعدآباد

الگوی الماسی آثار مجسمه‌سازی او، از وسواسش در هندسه‌های پیچیده و اشکالی که در ابتدا ممکن است با منطق مخالفت کنند، خبر می‌دهد.

اشلامینگر بیشتر به خاطر طراحی گرافیکی ظریفش از لوگوی جایزه معماری آقاخان که در آن نام «الله» به خط کوفی مستطیلی، چهار بار تکرار شده است تا یک مرکز در هم تنیده را ایجاد کند، شناخته شده است.

کارل اشلامینگر در ۹ دسامبر ۲۰۱۷ معادل روز ۱۸ آذر ماه ۱۳۹۶ در شهر مونیخ آلمان و در سن ۸۲ سالگی درگذشت. از کارل اشلامینگر، پسرش سام اشلامینگر و دخترش توران فون آرنیم به یادگار مانده است.

بدون عنوان، برنز، ۱۹۷۷، موزه هنرهای معاصر تهران

بدون عنوان، برنز، ۱۹۷۷، موزه هنرهای معاصر تهران